

at vedligeholde det Glacis, som ligger uden for — den aldeles meningsløse Fordring efter min Opfattelse. Man havde afskaaret Helsingør fra Søen, men var gaaet ind paa at anlægge en Strandsti; og da endelig Strandstien skulde aabnes, sagde man: Det ville vi nok, hvis I samtidig ville paatage jer en Udgift, som maaske kan stige til et halvt Hundrede Tusinde Kroner et enkelt Aar. Det kunde og vilde Helsingør Kommune selvfølgelig ikke gøre. Jeg vil tillade mig at haabe, at den Modstand, der fra Generaldirektoratet og, som det synes, ogsaa fra den kongelige Kommissarius' Side har været imod at aabne denne Sti, og som synes at have fundet et velvilligt Øre hos de foregaaende Ministerier, nu vil ophøre, at den meningsløse Afspærring maa blive hævet, og at Aabningen af Strandstien, som Helsingør Kommune har en efter min Mening ubestridelig Ret til, maa blive gennemført snarest mulig. Saa vidt jeg ved, er der fra Helsingør indgivet et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder i den Retning. Jeg skal blot tillade mig at omtale det her, og jeg haaber, at den højtærede Ministerium vil sørge for, at den Uretfærdighed, som er begaaet mod Helsingør, maa blive hævet med det allerførste.

Endvidere er der et lille Spørgsmaal — ja, det er for Resten ikke lille, det har en ret stor Betydning — som jeg tidligere har haft Lejlighed til at omtale ogsaa her, og det er: Hvad agter Regeringen at gøre med Hensyn til Manglen af Pakhusplads ved Helsingør Havn? Jeg ved meget godt, at for et Par Aar siden fik jeg et Løfte i den Henseende fra det daværende Finansudvalg, og jeg var meget taknemmelig derfor; men der maa ganske sikkert nu træffes en hel Del andre Foranstaltninger end dem, som der var Tale om den Gang. Jeg vil derfor, da Spørgsmaalet har en ikke ganske ringe Betydning for Helsingør By, tillade mig at opfordre det nuværende Ministerium — jeg ved ikke, om det er Indenrigsministeriet eller Finansministeriet, det sorterer under — til at træffe en Aftale med Krigsministeriet, saaledes at vi ikke af Kronborgs Volde skulle være hemmede i at faa vort Erhvervsliv i Helsingør fremmet. Det ser nemlig ud til, at det er Hensynet til Bibeholdelsen af Voldene omkring Kronborg, der skal bevirke, at vi ikke kunne faa vor Havn udviklet i en saadan Retning, at den kan tage Konkurrencen op med den lige over for liggende Helsingborg Havn. Jeg vil tillade mig at opfordre Ministeriet til at tage under Over-

vejelse, om der ikke kan gøres noget i saa Henseende. Det er dog for galt, at vi skulle have vore Forhold indrettede saaledes, at vi, naar Skibe komme til Helsingør for at blive reparerede, af Mangel paa Pakhusplads i Byen maa sige til dem: Vær's god at gaa over til Helsingborg, der er Pakhuse, læg jer Ladning op derovre, saa kunne I komme over til Helsingør og reparere. Jeg antager, at den nuværende Minister vil kunne forstaa, at det er en aldeles uholdbar Historie, som snarest mulig bør forandres. Det er ligefrem at jage Trafikken bort fra Helsingør og give vore Naboer paa den anden Side af Sundet Anvisning paa selv at anlægge et Skibsværft for at beholde hele Historien derovre. Jeg vil anmode Ministeriet om at tage dette under Overvejelse og se, om der ikke mellem det paagældende Ministerium, som har med Havnen i Helsingør at gøre — det er vel sagtens Ministeriet for offentlige Arbejder — og Krigsministeriet kan træffes en Ordning, saaledes at vore Forhold med Hensyn til Havnen i Helsingør kunne blive ordnede paa en nogenlunde fornuftig Maade.

Der er saa blot et lille Spørgsmaal, jeg skal berøre, og som ogsaa er lokalt. Det angaar Karantænebetjentenes Lønning. Der findes paa § 20 IV. D. 1. opført et Forslag om at forhøje de nuværende Karantænebetjentes Løn i Helsingør fra 879 Kr. 80 Ø. til 1,200 Kr. Der er jo Forholdet saaledes, at disse Mennesker, forinden man begik den efter min Mening store Fejl at lægge Signalstationen ved Helsingør ud paa Kronborg i Stedet for at beholde den ved Havnen, passede den private Signalstation og derfor hver oppebar ca. 350 Kr. om Aaret. Jeg meddelte i Fjor, at hvis man gik til at lægge Signalstationen paa Kronborg, vilde det ganske naturlig medføre, at Karantænebetjentene kom med et Andragende om højere Løn. Det glæder mig, at Ministeriet er gaaet ind derpaa; men jeg maa naturligvis saamtidig udtale min Beklagelse over, at man lagde Signalstationen paa et Sted, hvor ikke et Menneske i Helsingør ønskede den lagt, men tog udelukkende Hensyn til andre. Man kunde have beholdt den paa Helsingør Havnemole, hvor den har været saa mange Aar som Privatstation, og hvor den kunde gøre akkurat lige saa stor Fyldest som paa Kronborg. Men derved er jo nu intet at gøre. Jeg skal tillade mig at foreslaa, at vi tage den Ekstraudgift, som er forbunden med, at man har flyttet Signalstationen ud paa Kronborg Volde.